

شخصیت آموزشی خود را به هنگام تدریس انتخاب کنید

که: اولاً ما به خود به عنوان معلم چگونه نگاه می‌کنیم؟ ثانیاً انتظار داریم در دید دانش‌آموزان چگونه دیده شویم؟ هدف ما این است که شخصیتی آموزشی از خودمان بسازیم که تا جای ممکن در بین دانش‌آموزان بیشتری مقبولیت داشته باشد. برای دستیابی به چنین هدفی، شخصیت آموزشی ما باید بخشی از هویت ما باشد. البته همهٔ معلمان چنین هدفی ندارند. برخی برای شکل دادن شخصیت آموزشی خود، تمام صفات معلمان خوب را که باید رعایت کرد جمع می‌کنند و این کار باعث می‌شود به فردی تبدیل شوند که در واقع خودشان نیستند. حفظ کردن شخصیت کاذب کاری است بسیار مشکل و در بیشتر موارد به سادگی می‌توان آن را تشخیص داد.

انتخاب‌ها

به‌وجود آوردن یک شخصیت آموزشی چالش‌انگیز است و به زمان و تجربه نیاز دارد. هر چقدر این دو بیشتر شوند، زمینهٔ آموزشی ما نیز تغییر می‌کند. ما انتخاب‌های متفاوتی می‌کنیم و بر همین اساس شخصیت آموزشی ما رشد می‌کند. اینکه انتخاب کنیم در کلاس درس چه کسی باشیم، ما را با سؤالات چالش‌برانگیزی مواجه می‌کند. اگر من در کلاس درس از شوخی‌های معمولی برای تشویق یا توبیخ آن‌ها استفاده کنم، چه نتایجی به بار می‌آورد؟ اگر صفات یا شخصیت معلمی ما به محیط آموزشی کمک نمی‌کند، باید از خودمان سؤال کنیم چه چیزی می‌تواند جایگزین آن شود؟

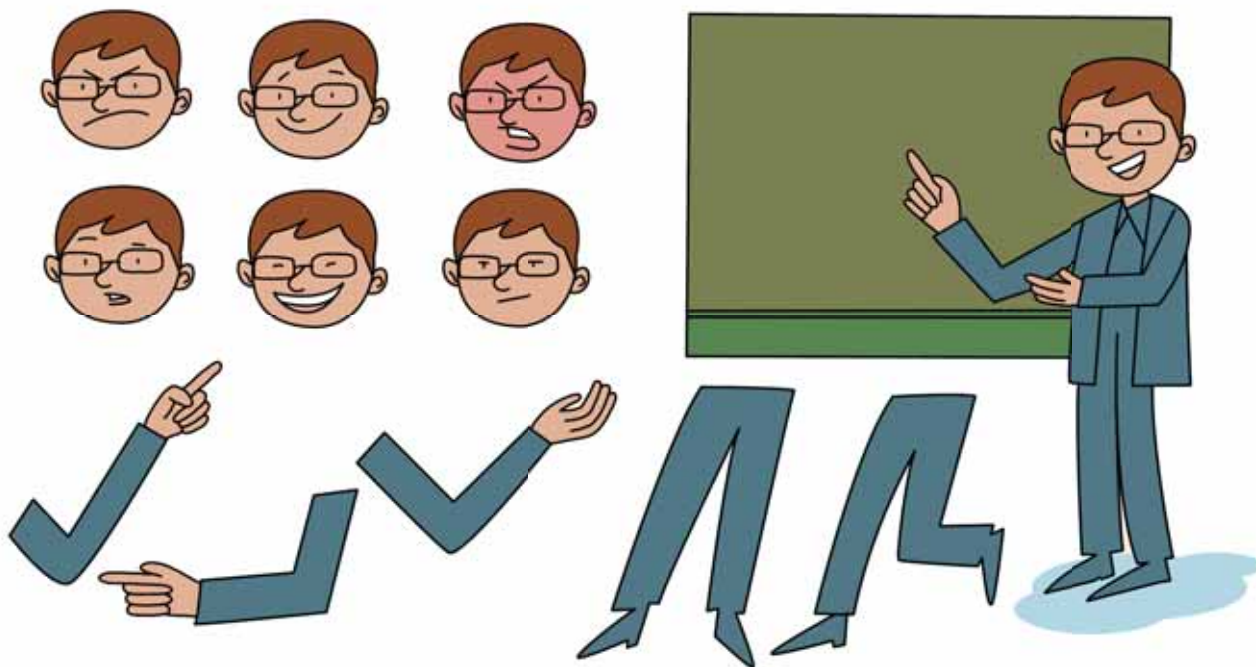
موارد در نظر گرفته شده و در نظر گرفته نشده برای روال آموزشی، چه عواقبی به بار می‌آورد؟ با اصلاح برخی از مواردی که بخشی از شخصیت معلم و هویت اوست (مثل علاقهٔ شدید خودم برای استفاده از منابع غیردرسی و آزاد) می‌توان به داشتن محیط آموزشی بهتر کمک کرد. من یاد گرفته‌ام که منابع آموزشی بیش از حد مثل این است که هوای کلاس را تخلیه کنیم. به من ثابت شده است که آموزش از این طریق بیشتر حالت تهدیدآمیز به خود می‌گیرد تا اینکه دانش‌آموزان بیشتری را برای آموزش ترغیب کند. پس باید انتخاب درستی انجام داد. ترکیبی از شخصیت آموزشی که معلم را موفق کند، و دانش‌آموزی که یاد بگیرد و با محتوای درسی ارتباط مؤثری پیدا کند.

وقتی درس می‌دهید چه کسی هستید؟

وقتی این سؤال مطرح می‌شود، اکثر ما بلافاصله با توضیح اینکه چگونه درس می‌دهیم، به آن پاسخ می‌دهیم. ممکن است بگوییم: «من درس را برای دانش‌آموزان تسهیل می‌کنم» یا مثلاً بگوییم: «من معلم دانش‌آموز محور هستم»، یا من بیشتر معلم آزمایشگاهی هستم تا یک سخنران. اما به این سؤال از جهت دیگری توجه کنیم: حضور معلم و یا زمینهٔ شخصیتی که شما به‌عنوان معلم ایفا می‌کنید چیست؟ اکثر ما معلمان راه‌هایی برای شخصیت معلمی خود پیدا می‌کنیم، بدون آنکه واقعاً بدانیم از کجا آمده‌ایم و یا چگونه به چنین شخصیتی رسیده‌ایم. اما شخصیت ما از طریق ماسکی مصنوعی شکل گرفته است. اگر ما شخصیت معلمی خود را به‌صورت هدفمند در ابتدا شناسایی کنیم و بدانیم چه مواردی برای آموزش دانش‌آموزان مفیدتر است، محیط یادگیری بهتری را برای آن‌ها فراهم می‌آوریم. ما به سادگی فراموش می‌کنیم که شخصیت ما در کلاس حضور دارد. ما محتوای آموزشی خود را پیاده می‌کنیم و عمل آموزش به دانش‌آموزان را انجام می‌دهیم، در حالی که هر دوی این‌ها از طریق شخصیت معلمی ما منتقل می‌شوند.

هدف چیست؟

ترکیبی از شخصیت‌های انسانی و ویژگی‌هایی که ما را ساخته‌اند، شخصیت آموزشی ما را شکل می‌دهند. این شخصیت آموزشی به این صورت توصیف می‌شود

چند مثال

- فرض کنیم استفاده از شوخی و طنز بخشی از شخصیت شماست. شما می‌توانید مردم را بخندانید و از این کار لذت می‌برید. پس چرا این طنز و شوخی را به کلاس خود نمی‌برید؟ تحقیق نشان می‌دهد، اگرچه شوخی و طنز باعث فراگیری نمی‌شود، اما شرایط آن را به وجود می‌آورد. شوخی و طنز به دانش‌آموزان آرامش می‌دهد و به این ترتیب آن‌ها فراگیری را طاق‌ت‌فرا احساس نمی‌کنند. البته هر نوع شوخی و طنزی برای کلاس مناسب نیستند. ممکن است در محفل‌های غیررسمی، فامیل و دوستان شما که در شرایط متفاوتی هم به آن گوش می‌دهند، بخندند، اما این کار در کلاس متفاوت است. در هر کلاس، شما با دانش‌آموزانی با پس‌زمینه‌های فرهنگی و روحیات مختلفی در ارتباط هستید.

- شاید شما خصلتاً فردی نوع‌دوست باشید؛ کسی که همیشه آماده کمک به دیگران است. معلمانی که این چنین رفتار مراقبت‌گونه‌ای دارند، قطعاً به دانش‌آموزان کمک می‌کنند که بهتر یاد بگیرند. اما آیا شما می‌توانید موفق شوید؟ آیا می‌توانید شغل معلمی خود را به صورت پایدار گسترش دهید و به دانش‌آموزان زیادی درس بدهید؟

- شاید شما معلمی با روحیه‌ای باز هستید؛ کسی که به راحتی در مورد اینکه چگونه شخصی است، به چه چیزی اعتقاد دارد، چه چیزهایی برایش ارزش دارد و چه تجربیاتی دارد و در مورد موضوعات روز چه فکر می‌کند، صحبت می‌کند. برخورد باز با دانش‌آموزان به

آن‌ها امکان می‌دهد به شخصیت شما نزدیک شوند. شما مانند یک انسان واقعی دیده می‌شوید؛ کسی که از مغازه خرید می‌کند، با ایده‌های مختلف در حال کلنجار رفتن است و گاهی هم اشتباه می‌کند. آیا شما می‌توانید با دانش‌آموزان خود این‌گونه برخورد کنید؟ جزئیاتی از زندگی خصوصی شما، مشکلاتی که با مدیران آموزشی خود دارید، تجربیاتی که با برخی از رفتارهای غیراجتماعی شما همراه بوده و راحت می‌توانید در مورد آن‌ها حرف بزنید، باعث تقویت محیط آموزشی می‌شوند یا مخل آن‌ها هستند؟ برای بسیاری از معلمان شکل گرفتن شخصیت آموزشی به صورت اتفاقی رخ می‌دهد تا براساس برنامه از قبل طراحی شده. اینکه ما چگونه شخصیت خودمان را به عنوان معلم معین کنیم، به ما کمک می‌کند که رشد کنیم. در این جریان، فعالیت آموزشی ما بین فراگیرنده و محتوا مانند هادی عمل خواهد کرد. وقتی درس می‌دهیم، اینکه ما چه کسی هستیم، بیشتر از محتوای درسی که می‌دهیم، در انتقال مطلب به دانش‌آموزان تأثیر دارد.

از کجا شروع کنیم؟

پاسخ به سؤال‌های زیر به شما نشان خواهد داد که شخصیت آموزشی‌تان هنگام تدریس چگونه است. شخصیت واقعی شما در نظر افرادی که شما را بسیار خوب می‌شناسند چگونه است؟ آیا شخصیت آموزشی دارید؟ اگر این‌طور است چرا؟ اگر این‌طور نیست چرا؟

به وجود آوردن یک شخصیت آموزشی چالش‌انگیز است و به زمان و تجربه نیاز دارد. هر چقدر این دو بیشتر شوند، زمینه آموزشی ما نیز تغییر می‌کند. ما انتخاب‌های متفاوتی می‌کنیم و بر همین اساس شخصیت آموزشی ما رشد می‌کند